

30. maj 2013

R E F E R A T

af

Møde i Udviklingspolitisk Råd
den 30. maj 2013

- Til stede: Professor Georg Sørensen, Århus Universitet (Formand)
LO-sekretær Marie-Louise Knuppert, LO (Næstformand)
Generalsekretær Vagn Berthelsen, IBIS
Generalsekretær Henrik Stubkjær, Folkekirkens Nødhjælp
Vibeke Tuxen, Civilsamfund i Udvikling, CISU
Sektionsleder Julie Koch, Red Barnet
Programkoordinator Rolf Hernø, Care Danmark
Instituteder Helle Samuelsen, Københavns Universitet
Instituteder Niels Elers Koch, Københavns Universitet
Direktør Nanna Hvidt, DIIS
Formand Bente Sorgenfrey, FTF
Konsulent Jens Erik Ohrt, LO
Direktør Thomas Bustrup, Dansk Industri
Direktør Jan O.F. Laustsen, Landbrug & Fødevarer
Chefkonsulent Tine Bork, Håndværksrådet
- Udenrigsministeriet: Udviklingsminister Christian Friis Bach
Centerchef Charlotte Slente, Global Udvikling og samarbejde
Nathalia Feinberg, Udviklingspolitik og globalt samarbejde (UGS)
Jakob Haugaard, (UGS)
Mette Brink Madsen, (UGS)
- Franz-Michael Skjold Mellbin og Kathrine Jensen (ALO), pkt. 1
Birgitte Markussen og Emma Hjernø (AFR), pkt. 2
Michael Starbæk Christensen (GPS), Lars Bo Møller, Tania Schimmell og Peter Lassen (SSP) pkt. 3
Ole Winckler Andersen og Margrethe Holm Andersen (EVAL) pkt. 4
Einar H. Jensen og Jens Kåre Rasmussen (HCP) pkt. 4, 5 og 6
Tove Degnbol (UFT) pkt. 7
- Repræsentationerne: Svend Olling og Mogens Strunge (Amb. Dhaka), pkt. 1
Carsten Nilas Pedersen og Karin Poulsen (Amb. Accra), pkt. 2
- Forsvarsministeriet: Forsvarsminister Nick Hækkerup
Afdelingschef Kristian Fischer

Dagsordenspunkt 1 - Landepolitikpapir for Bangladesh (Amb. Dhaka/ALO)

Landepolitikpapiret for Bangladesh giver retning for den danske regerings samlede engagement i Bangladesh i 2013-2017. Hovedformålet med Danmarks partnerskab med Bangladesh er at: 1) bidrage til fattigdomsbekæmpelse, 2) fremme demokrati, menneskerettigheder og god regeringsførelse, 3) fremme kommercielle relationer mellem Danmark og Bangladesh og 4) styrke det politiske samarbejde om globale forhold. Drøftelsen af landepolitikpapiret fandt sted på baggrund af et udkast til den samlede landepolitik.

Udviklingspolitisk Råd udtrykte generel tilfredshed med landepolitikpapiret, som var velformuleret og velstruktureret. Flere medlemmer af Rådet understregede vigtigheden af, at den rettighedsbaserede tilgang til udviklingssamarbejdet, herunder civilsamfundets rolle, fremgik tydeligere. Konkret blev der efterspurgt målsætninger og indikatorer. Det blev bemærket, at landepolitikpapiret ikke omhandlede civilsamfundets aktiviteter i Bangladesh, hvorved der var tale om den danske regerings landepolitikpapir for Bangladesh. På rettighedsområdet blev opfølgningen af Universal Periodic Review nævnt som et område, der burde følges op på.

Udviklingspolitisk Råd fandt, at landepolitikpapiret bidrog med en udmærket analyse af de fremtidige udfordringer og muligheder i Bangladesh, og bemærkede at disse ligeledes kunne føre til nye spændinger f.eks. mellem det kommercielle og rettighedsbaserede arbejde, mellem by og land mv., hvilket bød på nye udfordringer. Rådet fandt herudover, at landepolitikpapiret med fordel kunne levere en tydeligere stillingtagen til konkrete udfordringer, herunder f.eks. korruption, minoritetsgrupper mv.

Ambassaden i Dhaka understregede, at landepolitikpapiret illustrerede det samlede danske statslige engagement, hvilket både indebar rent kommercielle indsatser under Eksportrådet, erhvervsinstrumenter såsom Danida Business Partnership og de mere traditionelle udviklingsprogrammer. For så vidt angik Universal Periodic Review var det vanskeligt at indarbejde opfølgningen på nuværende tidspunkt, idet regeringen i Bangladesh endnu ikke havde forholdt sig til samtlige anbefalinger.

Udviklingsministeren fremhævede landepolitikpapirets kobling af vækst og beskæftigelse med erhvervsinstrumenterne med henblik på skabelse af synergieffekter. Landepolitikpapiret var ligeledes et udtryk for den rettighedsbaserede tilgang til udviklingssamarbejde, blandt andet ved at skabe sammenhæng med Universal Periodic Review, samt gennem et stærkt fokus på arbejdstagerrettigheder, aktiviteter imod vold mod kvinder og oprindelige folks rettigheder. Endelig fandt udviklingsministeren, at samspillet med civilsamfundet med fordel kunne gøres tydeligere, herunder samarbejdet med såvel bangladeshiske som danske NGO'er.

Formanden sammenfattede, at der i Rådet generelt var stor tilfredshed med landepolitikpapiret og at spørgsmålet om arbejdstagerrettigheder var godt reflekteret. Der kunne med fordel følges mere op på den rettighedsbaserede tilgang til udvikling og civilsamfundets rolle.

Dagsordenspunkt 2 – Landepolitikpapir for Ghana (Amb. Accra/AFR)

Synopsen for landepolitikpapiret for Ghana giver retning for den danske regerings samlede engagement i Ghana i perioden 2014-2018. Med afsæt i en fælles dansk-ghanesisk forståelse af, at udviklingsbistand i fremtiden vil spille en relativt mindre rolle, er hovedformålet med Danmarks partnerskab med Ghana at: 1) fremme fælles værdier baseret på menneskerettighederne, 2) fremme kommercielt samarbejde og 3) fremme en bæredygtig inklusiv og grøn økonomi, der skaber jobs.

Udviklingsministeren indledte med at fremhæve, at der var tale om fremlæggelse af en synopsis på et tidligt stadium i processen med henblik på at give Udviklingspolitisk Råd og senere Udenrigsudvalget mulighed for at øve større indflydelse på landepolitikpapiret. Ministeren understregede ligeledes, at der med et Ghana i transition var store muligheder for at samtænke og kombinere Udenrigsministeriets instrumenter og udbygge samarbejdet yderligere.

Ambassaden i Accra supplerede med at fremhæve kernebegreber i oplægget såsom modvirkning af ulighed via policydialog og ved direkte indsatser såsom inddragelse af civilsamfund, styrket skatteopkrævning, finansiel transparens, fokus på samarbejde inden for EU om udviklingssamarbejde, handel og politiske spørgsmål, synergi mellem udviklingsbistand og kommercielle indsatser, fremme af grøn vækst bl.a. ved støtte til et Klimainnovationscenter.

Udviklingspolitisk Råd var generelt positiv over for den fremlagte synopsis, som rejste det helt centrale spørgsmål om, hvornår og hvordan det ville være relevant at udfase udviklingsbistanden. Ghana havde et forholdsvis højt BNP per indbygger, men også problemer på en række områder – særligt i det nordlige Ghana. Rådet påpegede nødvendigheden af styrket konkurrenceevne og jobskabelse i den private produktive sektor, herunder fødevareproduktion, mere systematisk værditilvækst i fremstillingsindustrien frem for eksport af råvarer, indsatser mod korruption ikke mindst ved inddragelse af civilsamfundet og større transparens omkring anvendelse af indtægter fra naturressourceudvinding. Flere medlemmer af Rådet understregede vigtigheden af at bekæmpe ulighed, også regionalt, fremme omfordeling og anbefalede, at centrale emner blev taget op både i den overordnede politikdialog og gennem konkrete indsatser. Støtte til uafhængige domstole og parlamentet blev nævnt som mulige områder. Rådet spurgte til overvejelserne omkring budgetstøtte i en situation, hvor andre donorer gik bort fra denne modalitet.

Udviklingsministeren takkede for de gode bemærkninger og rundede af med at fremhæve betydningen af skatteopkrævning og støtte til sociale sikkerhedsnet, herunder sundhedsforsikring. Som led i budgetstøtten burde der være fokus på bekæmpelse af korruption og på omfordeling med henblik på at mindske ulighederne. Erhvervsuddannelser var et centralt spørgsmål, hvor danske institutioner måske kunne spille en konstruktiv rolle.

Formanden sammenfattede, at Rådet fandt, at der var tale om en rigtig god synopsis, at der var en del at gøre på en række områder, herunder ift. jobskabelse, og at man skulle overveje, hvornår det var tid til at aftrappe bistanden.

Dagsordenspunkt 7 - Præsentation af "Research Report 2012" (UFT – Udviklingsfaglig tjeneste)

Udviklingspolitisk Råd drøftede en rapport om den danske støtte til udviklingsforskning i 2012, som Rådet havde modtaget til orientering. Parallelt hermed ville der blive udarbejdet en strategi for dansk støtte til udviklingsforskning.

Rapporten gav anledning til en række generelle kommentarer om valget af støtteformer samt mange specifikke spørgsmål til de enkelte aktiviteter.

Udviklingspolitisk Råd fandt, at det var vigtigt at fastholde en betydelig involvering af danske udviklingsforskere og spurgte ind til overvejelserne bag det syddrevne forskningssamarbejde. Der var ønske om at udvide antallet af lande, der kunne omfattes af danskstøttet udviklingsforskning, således at ikke kun forskning i prioritetslandene, men også forskning i andre lande kunne støttes. Samtidig lagde Rådet vægt på, at der burde ske en tættere kobling mellem udviklingssamarbejdet og forskningssamarbejdet, og det blev anbefalet, at man søgte at indbygge forskningskomponenter i sektorprogrammerne. Flere medlemmer i Rådet udtrykte ønske om særlig støtte til yngre danske forskere, og der blev efterlyst et øget dansk engagement i tertiær uddannelse i prioritetslandene. Endelig var der kritiske bemærkninger til "Building Stronger Universities"-programmet, der er et samarbejdsprogram mellem Danske Universiteter og en række universiteter i fem prioritetslande. Flere medlemmer af Rådet lagde endvidere vægt på, at kapacitetsopbygning på forskningsområdet kræver en indsats over længere tid.

Udviklingsministeren takkede for Rådets engagement i støtten til udviklingsforskning og fremførte, at der ville blive lejlighed til at fortsætte debatten, når et udkast til ny strategisk ramme for dansk støtte til udviklingsforskning inden længe sendes i offentlig høring. Ministeren fremhævede ønsket om at sikre, at forskningssamarbejdet ligesom udviklingssamarbejdet i det hele taget tog udgangspunkt i nationale ønsker og behov. Der var positive erfaringer med det syddrevne forskningssamarbejde, der ikke indebar, at danske forskere fik en mindre vigtig rolle, men derimod at samarbejdet foregik på initiativ af forskere i prioritetslandene. Til kritikken af 'Building Stronger Universities' svarede udviklingsministeren, at det i høj grad var de involverede forskeres ansvar at sikre, at programmet fungerede godt. Endelig tilsluttede ministeren sig ønsket om, at forskningen i højere grad fandt praktisk anvendelse, herunder at udviklingssamarbejdet inddrog forskningsresultater, hvor det var muligt.

Formanden sammenfattede, at Rådet tog rapporten til efterretning, og at Rådet så frem til at drøfte strategien for dansk støtte til udviklingsforskning.

Dagsordenspunkt 3 – Strategisk drøftelse af udkast til ”Politik for Danmarks samtænkte stabiliseringsindsatser”
(SSP – Stabiliserings- og Sikkerhedspolitik)

Udkastet til politik for Danmarks samtænkte stabiliseringsindsatser har til formål at udstikke pejlemærker for Danmarks fortsatte engagement i samtænkte stabiliseringsindsatser og at bidrage til en fælles referenceramme og begrebsafklaring for de mange aktører, der er involverede i stabiliseringsindsatserne.

Forsvarsministeren deltog sammen med udviklingsministeren.

I Udviklingspolitisk Råd var der enighed om, at sikkerhed er en forudsætning for statsopbygning og udvikling, og at samtænkte og forebyggende indsatser inden for en international ramme er et middel til at fremme dette. På den baggrund blev papiret budt velkommen. Samtænkning var et vigtigt emne. Men også et svært og kompliceret emne, som Rådet indbyrdes havde forskellige standpunkter til.

Rådet havde en række konkrete kommentarer til områder, hvor papiret med fordel kunne blive styrket. Dette gjaldt f.eks. formålet med papiret, der burde præciseres, og dilemmaerne i samtænkte indsatser, herunder i krydsfeltet mellem militære operationer og humanitære indsatser. Der blev peget på en række emner, som med fordel kunne blive omtalt eller yderligere beskrevet i papiret, særligt FN og de regionale organisationers rolle (inkl. FN-resolutioner i forhold til børn, kvinder, civil beskyttelse og R2P), men også en uddybning af tilgangen til New Deals freds- og statsopbygningsmål samt samarbejdet med formelle og uformelle sikkerhedsaktører. Samtidig betonedes det, at samtækningsindsatser kræver en markant dansk tilstedeværelse i konfliktområder. Hvad angik politikken konklusioner fremkom et konkret forslag om at fremhæve uddannelse af unge som stabiliserende og forebyggende. Desuden påpegede enkelte rådsmedlemmer, at papiret mere havde karakter af et statuspapir, ”hvor står vi nu”, end en egentlig erfaringsopsamling, evaluering eller større strategi, herunder at der var for lidt omtale af de internationale erfaringer på området. Flere medlemmer af Rådet efterspurgte mere refleksion over, hvad Danmark havde lært af de enkelte indsatser. Endelig fremkom en række medlemmer med konkrete eksempler på samtænkning i praksis, og flere fremdrog kvaliteten af gode danske politi- og militærbidrag.

Forsvarsministeren og udviklingsministeren takkede for Rådets gode bemærkninger. Forsvarsministeren konstaterede, at der var opbakning til samtænkning, men noterede sig samtidig, at der er tale om et svært og komplekst emne. Udviklingsministeren fornemmede vilje og opbakning til samtænkning og noterede sig forslagene til områder, som Rådet ønskede yderligere uddybet i papiret. Udviklingsministeren var f.eks. enig i, at uddannelse kunne bidrage til statsopbygning og han bakkede op om, at R2P og relevante konventioner kunne beskrives yderligere ligesom sikkerhedssektorreformer var et vigtigt område for stabilisering. Samtidig opfordrede ministeren til realisme og understregede, at indsatserne gennemføres under kaotiske og vanskelige vilkår. Der var ikke forventning om, at man kunne opnå fuld enighed om samtænkning; det var et emne med forskellige standpunkter. Rådets bemærkninger ville blive taget i betragtning i forbindelse med den endelige revidering af papiret inden den planlagte offentlige lancering efter sommerferien. Mht. til den gennemgående bemærkning om typen af

papir, understregede udviklingsministeren, at der var tale om en pragmatisk beskrivelse af Danmarks indsatser og ikke et videnskabeligt papir eller en evaluering.

Formanden understregede, at samtænkning af stabiliseringsindsatser og statsopbygning/demokratisering var vigtig for en vellykket udvikling i skrøbelige stater. Derfor er papiret vigtigt. Det burde dog i øget grad reflektere nogle af de dilemmaer og udfordringer, der var forbundet med et dansk og internationalt engagement i de forskellige konflikter.

Dagsordenspunkt 4 - Evalueringsprogrammet 2013-14 samt evaluering af civilsamfundsstrategien (EVAL – Evaluering af udviklingsbistanden)

Evalueringsprogrammet 2013-14 angiver de planlagte evalueringer for perioden 2013-2014, der gennemføres af Udenrigsministeriets evalueringskontor (EVAL). Evalueringen af civilsamfundsstrategien for perioden 2008 – 2012 finder bl.a., at den danske støtte til civilsamfund i udviklingslandene er meget værdsat af partnerne i Syd, og at civilsamfundsstrategien har haft stor betydning ved at formalisere civilsamfundets rolle i det danske udviklings samarbejde. Evalueringen finder også, at strategien ikke er blevet systematisk brugt af alle enheder i Danida.

Udviklingspolitisk Råd værdsatte muligheden for at kommentere på evalueringsprogrammet for 2013-2014 og ønskede også fremover mulighed for at blive inddraget i diskussioner om evalueringsarbejdet. Konkret ønskede Rådet blandt andet på et kommende møde at diskutere evalueringen af forskningsstøtte samt at blive orienteret om, hvordan Udenrigsministeriet gør brug af evalueringer både i det løbende arbejde og som input til formulering af nye politikker. I den forbindelse anmodede man om at få en kopi af KVA's opfølgingsrapporter. Medlemmer af Rådet fandt det desuden meget vigtigt, at erfaringer fra evalueringer blev brugt aktivt i formuleringen af nye politikker og programmer. Rådet anerkendte, at EVAL allerede gør en del for at sikre formidling af evalueringbaseret viden, men opfordrede alligevel til, at kontoret også fremover undersøger, hvad der kan gøres for at sikre bred formidling af resultater og erfaringer. Der blev fremsat forslag om evaluering af samtænkning, humanitær bistand, klimaindsatser (klimapuljen, evt. Global Green Institutet), de første erfaringer med Danida Business Partnerships (som del af kommende evaluering af B2B). Endelig blev der peget på, at det var godt at lave fælles evalueringer

Rådet værdsatte muligheden for at diskutere den netop afsluttede evaluering af civilsamfundsstrategien. Evalueringen blev betegnet som spændende, om end noget generel og noget positiv i sit syn på civilsamfundsorganisationer i syd. Nogle medlemmer af Rådet fandt, at det ville være godt med mere tid til feltarbejde i forbindelse med evalueringer som denne og at Danida burde tage flere af evalueringens anbefalinger op. Flere medlemmer understregede deres ønske om at blive tæt involveret i udviklingen af den nye politik for civilsamfundsstøtte, f.eks. gennem deltagelse i referencegruppe eller lignende.

EVAL præciserede, at kontorets mandat alene omfatter evalueringer vedrørende udviklingsbistand. EVAL oplyste endvidere, at ca. hver anden evaluering blev foretaget i samarbejde med andre donorer og at KVA fulgte op på evalueringerne hver andet år.

Udviklingsministeren ønskede blandt andet af ressourcemæssige årsager at fastholde Rådet som forum for overordnede strategiske diskussioner, men nævnte, at han meget gerne stillede op til diskussioner i andre sammenhænge også.

Dagsordenspunkt 5 - Omlægning af civilsamfundsstøtten: nye rammeorganisationer (HCP – Humanitær indsats, civilsamfund og personelbistand)

Omlægningen af civilsamfundsstøtten indebærer bl.a., at flere civilsamfundsorganisationer får rammeaftaler med Udenrigsministeriet, og at der udarbejdes en ny mekanisme til fordeling af de statslige midler civilsamfundsorganisationerne modtager gennem Udenrigsministeriet.

Udviklingsministeren fremhævede indledningsvis, at omlægningen af civilsamfundsstøtten omhandlede indfasning af fire nye rammeorganisationer og beskrev kort den nye model for egenfinansiering og arbejdet med at udvikle en resourceallokeringsmodel (RAM). Udviklingsministeren betonedede ønsket om at måle resultater og som konsekvens at regulere bevillinger op og ned. Ministeren bemærkede, at der allerede var taget hul på dette, og refererede til, at nogle af Rådets medlemmer måske havde set materialet til den interne bevillingskomités møde den 12. juni 2013, hvor de 30 mio. kr., der er afsat i FL2013 til opfølgning på evalueringen af Civilsamfundsstrategien, blev udmøntet til fire organisationer på baggrund af en vurdering af deres rapportering. Fremover ønskede ministeren at lade organisationernes rapporteringer indgå i RAM'en, men også at skabe forudsigelighed for organisationernes arbejde.

Rådets diskussion omhandlede først og fremmest RAM'en og udmøntning af de 30 mio. kr. Flere medlemmer af Rådet understregede, at der var tale om en god proces med udviklingen af RAM i et samspil med repræsentanter udpeget af NGO Forum. Men det var også en svær øvelse, hvor man måtte undgå at skabe forkerte incitamenter. Det var vigtig ikke at lukke for kritiske refleksioner, at fremme risikovillighed, at gøre modellen anvendelig i forhold til meget forskellige organisationer, at belønne innovation og at give mulighed for klageadgang. Der var et ønske om et tilstrækkeligt antal forskellige indikatorer (30-40) til, at de meget forskellige organisationer alle ville kunne finde noget at spejle deres resultater i.

I forhold til udmøntningen af de 30 mio. kr. påpegede medlemmer af Rådet, at vurderingen var sket på baggrund af, hvordan organisationerne rapporterede og ikke afspejlede resultaterne af deres arbejde. Medlemmer af Rådet spurgte til, om det var fair at måle nye rammeorganisationer på samme vilkår som organisationer, der havde modtaget rammebevillinger i flere år.

Udviklingsministeren understregede afslutningsvis nødvendigheden af at måle resultater og tildele ressourcer i relation hertil. Fokus på resultater var kommet for at blive, og selv om

udmøntningen af den første runde med de 30 mio. kr. ikke var uden problemer, så var det vigtigt at få taget hul på dette.

Formanden opsummerede drøftelsen ved at nævne, at Rådet anerkendte betydningen af resultater. Samtidig pointerede Rådet vigtigheden af, at der blev udarbejdet en gennemsigtig ressourceallokeringsmodel, der blev baseret på et passende antal indikatorer, og at modellen skulle have fokus på substantielle resultater frem for måling af resultater.

Dagsordenspunkt 6 - Årsforhandlinger med puljeordninger (HCP – Humanitær indsats, civilsamfund og personelbistand)

Indledningsvis blev der redegjort for, at der traditionelt var konsultationer med puljerne, som Styrelsen tidligere og nu Rådet blev orienteret om. Udenrigsministeriet støttede 7 puljer, der blev administreret af 6 organisationer. Det var vigtigt at være opmærksom på, at CISU's Civilsamfundspulje fra og med 2013 var blevet udvidet betydeligt. Fremover ville Civilsamfundspuljen støtte enkeltprojekter og mindre programmer. Udenrigsministeriet ville herefter kun samarbejde direkte med ramme- og puljeorganisationer.

I relation til CISU blev det fra Rådets side præciseret, at antallet af medlemmer var 260. I 2012 blev bevilliget 77 projekter ud af 143 ansøgninger. Heraf var 18 på mellem 1-5 mio. kr. I relation til Fagligt Netværkssamarbejde kan præciseres, at bevillingen i 2012 var på 6 mio. kr., heraf gik 3 mio. til puljen til støtte af kapacitetsopbygning. Ibis vil fortsætte de næste år som vært for NGO Forum.

Dagsordenspunkt 8.a. - Mundtlig orientering om status for post-2015 dagsordenen

Udviklingsministeren orienterede om det foreløbige arbejde med at få fastlagt post-2015 dagsordenen. Der havde netop været afholdt et EU Udviklingsrådsmøde, hvor der blev vedtaget rådskonklusioner. Dog skulle disse også behandles i Miljørådet og det Generelle Råd i juni, hvor også den endelige vedtagelse ville finde sted. I EU var der fokus på at inkludere alle dimensioner af bæredygtighed, idet der hverken skulle være tale om en miljø- eller en udviklingsdagsorden, men en bæredygtighedsdagsorden. Der var fortsat tale om ret brede målsætninger, og man havde således ikke lagt sig helt fast på indikatorer mv., idet der fortsat skulle være mulighed for forhandling. Udviklingsministeren understregede, at der var tale om stærke rådskonklusioner, hvor områder som seksuel og reproduktiv sundhed, fred og sikkerhed samt menneskerettigheder stod stærkt. Målet var fortsat at nå frem til ét sæt af bæredygtigheds mål, og de foreløbige rådskonklusioner tydede på, at det ville blive muligt for EU at forhandle med én stemme.

Udviklingsministeren orienterede om, at FN's højniveaupanel's rapport om nye mål også var på vej. Det tydede på at blive en god rapport, der indeholdt mange af de samme komponenter, som Danmark fandt vigtige, men der var dog fortsat mangler. EU's Rådskonklusioner samt rapporten fra FN ville skabe et godt og konkret bud fra europæisk og international side om,

hvordan post-2015 dagsordenen skulle se ud. Den fremadrettede proces ville foregå i den åbne SDG arbejdsgruppe, der skulle forhandle med medlemslandene. Det var forventningen, at et nyt sæt mål ville være på plads om et års tid.

Udviklingspolitisk Råd havde spørgsmål til, hvordan ulighed blev adresseret, hvilke konkrete mangler der var tale om i højniveaupanelets rapport, og understregede, at der fortsat var behov for at have klima højt på dagsordenen.

Udviklingsministeren redegjorde for, at økonomisk ulighed ikke blev adresseret i det europæiske udspil. Hvad angik højniveaurapporten, fandt ministeren, at fred og sikkerhed manglede, og at der fortsat var en diskussion af, hvor stærkt miljø og klima skulle stå. Indtil videre var fokus på bæredygtig energi til alle, mens generel bekæmpelse af klimaforandringer ikke var med.

Dagsordenspunkt 8.b. Mundtlig orientering om skat og udvikling

Udviklingsministeren orienterede kort om planerne for et styrket dansk engagement inden for skat og udvikling. De konkrete initiativer vil fremgå af en udmøntningsplan for den danske indsats på området, som vil blive lanceret i den nærmeste fremtid.

Udviklingspolitisk Råd nævnte, at der inden for G8 også arbejdedes med dette område og foreslog på denne baggrund, at man overvejede den konkrete timing af lanceringen af planen i lyset af det kommende G8 topmøde. Ligeledes fremhævede Rådet vigtigheden af at skabe et overblik over de danske indsatser og synergierne på dette område.

Dagsordenspunkt 9 – Eventuelt

På opfordring fra Rådets medlemmer var der en diskussion af formatet for referater. Formanden konkluderede, at referatet i højere grad skulle struktureres således, at det for hvert dagsordenspunkt indeholdt en introduktion af punktet, en tydeligere sammenfatning af kommentarer fra Rådets medlemmer, ministerens respons samt evt. formandens opsummering. Formanden understregede imidlertid, at han fandt den nærværende længde passende. Referaterne måtte derfor ikke blive meget lange.

Formanden orienterede om Rådets kommende rejse, der planlægges at finde sted i februar eller marts 2014. Hvad angik rejsemål, var en kombination af Kenya og Somalia et forslag, som der i Rådet var opbakning til at gå videre med.

Endelig diskuterede Rådet, hvorvidt de enkelte Rådsmedlemmer kunne informere hinanden med skriftlige kommentarer til de enkelte dagsordenspunkter forud for møderne. Det blev besluttet, at dokumenter kunne rundsendes blandt Rådets medlemmer, så længe mængden var inden for rimelighedens grænser.

Udviklingspolitik og Globalt Samarbejde